

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut senest i forbindelse med EM2016 pålægges at fremlægge en redegørelse, som beskriver hvorledes indsatsen til bekæmpelse af indførslen af euforiserende stoffer i Grønland kan styrkes, herunder gennem forhandlinger med den danske regering. Redegørelsen skal beskrive hvilke konkrete tiltag, der kan effektivisere kontrollen med indrejsende, gods og forsendelser til Grønland samt de økonomiske og samfundsmæssige konsekvenser forbundet hermed.

(Medlem af Inatsisartut Agathe Fontain, Inuit Ataqatigiit)

1. behandling

Medlem af Inatsisartut Agathe Fontain, tak for det interessante forslag til styrkelse af bekæmpelsen af indførelse af euforiserende stoffer til Grønland, og behovet for styrkelse af dette arbejde, og vi skal fra Partii Naleraq fremkomme med følgende udtalelse til dette.

Vi må erkende at vi skaber utryghed i vores samfundsorden, dette på grund af konsekvenserne af misbruget af alkohol og euforiserende stoffer, som er vor egen skyld.

Oven på vores mangeårige problemer med misbruget af alkohol, har vi også skabt et mangeårig misbrug af euforiserende stoffer.

Der er ikke tvivl om at vi skal bruge megen tid, såfremt vi skulle opgøre det økonomiske konsekvenser af al den misbrug vi er igennem i samfundet.

Der er heller ingen tvivl om at konsekvenserne af misbruget af alkohol og euforiserende stoffer for største partens vedkommende går ud over børnene, som er uden skyld i denne ulykke, og dette kan ikke accepteres.

Vi vil fra Partii Naleraq gerne deltage i en betydelig indsats for at bekæmpe denne tingenes tilstand som vi er havnet i, idet vi som den meget lille befolkningsgruppe vi er, må være fælles om løsningen af ovenstående problemer som vi som samfund er i.

Hvis vi ikke igangsætter det nødvendige initiativer vil der blive alt for mange som vi taber i befolkningen, ligesom der vil blive flere og flere børn med behov for hjælp.

Vi ved alle at brugen af euforiserende stoffer og indførelse af sådanne er fuldstændig forbudt.

Derfor skal vi hermed fra Partii Naleraq opfordre til at alle skal gøre en indsats for at undgå brugen af euforiserende stoffer.

Vi havde for ikke så længe siden en debat omkring børnenes forhold, og der kan vi se hvor uhyggelige forhold og oplevelser børn må igennem.

Sådanne forhold kan ikke accepteres, og har alt for store konsekvenser for befolkningen.

Derfor har vi fra Parti Naleraq ikke accepteret besparelsesforslag som vil få uheldige konsekvenser for befolkningen, herunder initiativer omkring børn og unges fritidsaktiviteter og uddannelsesforhold.

Vi håber at Naalakkersuisut vil gentænke situationen omkring disse forhold, idet initiativer omkring forebyggelse omkring mulig misbrug bør holdes udenfor besparelsesforslagene.

Hos Partii Naleraq ærgrer vi os over at scanneren til undersøgelser af rejsende i Kangerlussuaq ikke er blevet etableret dengang muligheden var tilstedet, idet man uden tvivl ville have kunnet begrænse indførelsen af ulovlige euforiserende stoffer, og således være til gavn.

Derfor støtter vi hos Partii Naleraq alle gode initiativer som kan hjælpe på bekæmpelsen af misbruget af euforiserende stoffer. Og vi glæder os over at politiet og forskellige myndigheder har et godt samarbejde.

Afslutningsvis skal jeg citere fra en bog udgivet af forsker og afdelingschef ved Center for Rusmiddelforskning i Aarhus med titlen:

”Udvikling af misbrug og afhængighed af rusmidler”.

I denne ovennævnte bog, som er videnskabelig anerkendt er der givet følgende konklusion:

”Derfor kan misbrug af euforiserende stoffer og afhængighed, med tydelighed anses som samfundets eget livsforløb, eller tegn på visse fejl ved samfundets opbygning”.

Sagt på en anden måde, forebyggelse og misbrugsbehandling, og arbejdet med menneskene enkeltvis, hvilket der har været arbejdet med gennem rigtig mange år herhjemme, uden at dette har givet resultater som skaber forbedringer på området, så derfor må der som citatet fra føromtalt bog beskriver, være samfundslivets ledelsesform – eller samfundslivet selv der er problemet. Og i vores forsøg på at organisere samfundslivet, kan vi ikke komme uden om antropologi, - studiet af mennesket – ellers vil vi altid komme tilbage til selve problemet, og derfor må vi spørge os selv, - hvorledes er den stadi i vores samfundsudvikling vi er nået til, - så hvad er vores status?

Er vores måde at lede samfundet på, eller vores samfundsliv ikke tilpasset det grønlandske menneske, hvorfor dette på mange forskellige måder viser sig, bl. a. gennem meget betydelig misbrug af euforiserende stoffer.

Og derfor kan vi ikke udenom diskutere den samfundsform vi til dagligt lever under.

Med disse udtalelser støtter vi forslaget, og indstiller sagen til behandlet i udvalget inden 2. behandlingen.